

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени частично, що се отнася до всички продукти и услуги от класове 9 и 37, решението на четвърти апелативен състав от 24 януари 2013 г. по преписка R 661/2012-4, с което се отхвърля жалбата, подадена срещу отказа за регистрация на заявката за марка на Общността № 8830821 „Generia“;
- да се осъди СХВП и другите страни, които встъпят в подкрепа на нейните искания, да заплатят съдебните разноски по настоящото производство.

Основания и основни доводи

Нарушение на правото на Съюза от Общия съд: В решението си от 24 януари 2013 г по преписка R 661/2012-4 четвърти апелативен състав е изменил мотивите на решението на отдела по споровете за отхвърляне на заявката за марка на Общността № 8830821 „Generia“ за класовете 9 и 37. Всъщност отделът по споровете е основал този отказ на сходството на продуктите и услугите от класове 9 и 37 с продуктите от клас 7 на противопоставената марка. От своя страна апелативният състав е потвърдил отхвърлянето на заявката, но е направил това въз основа на сходството на посочените продукти и услуги от класове 9 и 37 с услугите от клас 40 на противопоставената марка. По този начин апелативният състав е нарушил 64, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета ⁽¹⁾ относно марката на Общността, тъй като услугите от клас 40 на противопоставената марка никога не са били изтъквани срещу продуктите и услугите от класове 9 и 37 на заявената марка (въпреки че са били противопоставени на услугите от други класове). Освен това апелативният състав е нарушил член 75 от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета относно марката на Общността, тъй като не е поканил жалбоподателя да представи становище по посочената промяна на мотивите. В обжалваното решение е прието, че производството е било редовно, което е нарушение на правото на Съюза (член 64, параграф 1 и член 75 от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета относно марката на Общността).

⁽¹⁾ ОВ L 78, стр. 1

Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo per la Sardegna (Италия), постъпило на 12 март 2015 г. — Mario Melis и др./Comune di Loiri Porto San Paolo, Provincia di Olbia Tempio

(Дело C-67/15)

(2015/C 146/23)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo per la Sardegna

Страни в главното производство

Жалбоподател: Mario Melis, Tavolara Beach Sas, Dionigi Piredda, Claudio Del Giudice

Ответник: Comune di Loiri Porto San Paolo, Provincia di Olbia Tempio

Преюдициални въпроси

- 1) Допускат ли принципите на свобода на установяване, недопускане на дискриминация и защита на конкуренцията, съдържащи се в членове 49, 56 и 106 ДФЕС, национална правна уредба, която чрез последващи законодателни изменения предвижда многократно удължаване на срока на концесии на имоти с икономическо значение от крайбрежната ивица — публична държавна собственост?

- 2) Член 12 от Директива 2006/123/ЕО ⁽¹⁾ допуска ли съществуването на национална уредба като член 1, параграф 18 от Декрет-закон № 194 от 30 декември 2009 г., преобразуван в Закон № 25 от 26 февруари 2010 г., изменен и допълнен, която позволява автоматично удължаване на срока на текущите концесии за територии и имоти— публична държавна собственост по крайбрежната ивица, предоставени за туристически и развлекателни дейности до 31 декември 2015 г., или до 31 декември 2020 г. съгласно член 34-duodécies от Декрет-закон № 179 от 18 октомври 2012 г., добавен с член 1, параграф 1 от Закон № 221 от 17 декември 2012 г. за преобразуване на същия декрет-закон?

⁽¹⁾ Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар (ОВ L 376, стр. 36; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 58, стр. 50).

**Преюдициално запитване от Grondwettelijk Hof (Белгия), постъпило на 13 февруари 2015. г. — X,
друга страна в производството Ministerraad**

(Дело C-68/15)

(2015/C 146/24)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Grondwettelijk Hof

Страни в главното производство

Жалбоподател: X

Отговорник: Ministerraad

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 49 от Договора за функционирането на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че той не допуска национална правна уредба, съгласно която:
- а) дружества със седалище в друга държава членка и с постоянен обект в Белгия подлежат на облагане с данък, когато вземат решение за разпределяне на печалбата, която не е включена в окончателния облагаем финансов резултат, независимо от това дали печалба от постоянен обект в Белгия е прехвърлена към дружеството майка, при положение че дружества със седалище в друга държава членка, които имат дъщерно дружество в Белгия, не подлежат на облагане с такъв данък, когато вземат решение за разпределяне на печалбата, която не е включена в окончателния облагаем финансов резултат, независимо от това дали дъщерното дружество е разпределило дивиденди или не;
 - б) дружества със седалище в друга държава членка и с постоянен обект в Белгия подлежат на облагане с данък, когато вземат решение за разпределяне на печалбата, която не е включена в окончателния облагаем финансов резултат, ако внесат реализираната в Белгия печалба изцяло във фонд „Резервен“, докато белгийски дружества не подлежат на облагане с такъв данък, ако внесат изцяло печалбата във фонд „Резервен“?
- 2) Следва ли член 5 [...] от Директива 2011/96/ЕС ⁽¹⁾ на Съвета от 30 ноември 2011 година относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави членки да се тълкува в смисъл, че е налице данък, удържан при източника, когато разпоредба от националното законодателство предвижда, че с данък се облага разпределянето на печалбата от дъщерно дружество на дружеството майка, когато в същия данъчен период се разпределят дивиденди и облагаемият финансов резултат се намалява изцяло или частично с приспаданията за рисков капитал и/или с прехвърлени данъчни загуби, при положение че печалбата не подлежи на данъчно облагане съгласно националното законодателство, ако остава в дъщерното дружество и не се разпределя на дружеството майка?